

Świętej Rodziny (B)

Tekst Ewangelii (Łk 2,22-40): Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawił Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko poci mskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.

A był w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, oczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzysz mierni, a zobaczysz Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świętyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzają Twoje zbawienie, które przygotowałeś wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwała ludu Twego, Izraela». A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwia się bóg. A Twoja dusza miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu».

Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszała w latach. Od swego panieństwa siedem lat była z mężem i pozostała wdową. Liczyła już osiemdziesiąty czwarty rok życia. Nie rozstawała się ze świętynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedłszy w tej właśnie chwili, błogosławiła Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali

wyzwolenia Jerozolimy. A gdy wypę?nili wszystko wed?ug Prawa Pa?skiego, wrócili do Galilei, do swego miasta - Nazaret. Dzieci? za?ros?o i nabiera?o mocy, nape?niaj?c si? m?dro?ci?, a ?aska Bo?a spoczywa?a na Nim». A gdy wypę?nili wszystko wed?ug Prawa Pa?skiego, wrócili do Galilei, do swego miasta - Nazaret. Dzieci? za?ros?o i nabiera?o mocy, nape?niaj?c si? m?dro?ci?, a ?aska Bo?a spoczywa?a na Nim.

«Przynie?li Je do Jerozolimy, aby Je przedstawi? Panu»

Rev. D. Joan Ant. MATEO i García
(Trem, Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj obchodzimy uroczysto?? ?wi?tej Rodziny. Nasze spojrzenie kieruje si? od Jezusa, b?d?cego w centrum stajenki, by kontemplowa? b?d?ce obok Niego postacie Maryi i Józefa. Odwieczny Syn Ojca przechodzi ze swojej wiecznej rodziny, któr? jest ?wi?ta Trójca, do rodziny ziemskiej, któr? tworzy? Maryja i Józef. Jak wa?na musi by? w oczach Boga rodzina, skoro pierwszym, co czyni jest postaranie si? o rodzin? dla swojego Syna!

Jan Pawe? II, w swoim Li?cie apostolskim, Rosarium Virginis Mariae, ponownie podkre?li? wa?n? rol?, jak? odgrywa rodzina jako fundament Ko?cio?a i spo?ecze?stwa ludzkiego, i poprosi? nas, aby?my modlili si? za rodzin? i by?my modlili si? w rodzinie przy pomocy Ró?a?ca ?wi?tego, by odnowi? t? instytucj?. Je?li rodzina ma si? dobrze, tak?e spo?ecze?stwo i Ko?ció? b?d? si? mia?y dobrze.

Ewangelia mówi nam, ?e Dzieci? ros?o i nabiera?o mocy, nape?niaj?c si? m?dro?ci?. Jezus zazna? ciep?a rodziny, która tworzy?a si? poprzez wzajemne relacje mi?o?ci. Jak pi?knie i korzystnie by?oby gdyby?my starali si? mocniej i mocniej przy tworzeniu naszej rodziny! - z duchem s?u?by i modlitwy, wzajemn? mi?o?ci?, z wielk? zdolno?ci? do rozumienia i przebaczenia. Zakosztowaliby?my - tak jak dom rodzinny w Nazarecie - nieba i ziemi! Tworzenie rodziny jest dzisiaj jednym z najpilniejszych zada?. Rodzice, jak przypomnia? Sobór Watyka?ski II, odgrywaj? tu niezast?pion? rol?: «Obowi?zkiem rodziców jest stworzenie rodzinnego ?rodowiska o?ywionego mi?o?ci?, szacunkiem do Boga i ludzi, i wspieraj?cego integralny rozwój osobisty i spo?eczny dzieci». W rodzinie uczy si? najwa?niejszego - bycia cz?owiekiem.

I w końcu, dla chrześcijan rozmowa o rodzinie jest rozmową o Kościele. Ewangelista Łukasz mówi nam, że rodzice Jezusa zanieśli Go do Jerozolimy, aby przedstawić Go Panu. Ta ofiara była przyniesieniem ofiary z życia, którą złożył Jezus Ojcu, której owocem jesteśmy my - chrześcijanie. Rozważanie tej radosnej rzeczywistości otworzy nas na większe braterstwo i poprowadzi nas do większej miłości wobec Kościoła.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

- «Nazaret jest szkołą, w której zaczyna się Ewangelia. Pragniemy zacząć od początku wraz z Maryją nasze wprowadzenie do prawdziwej szkoły życia!» (Więty Paweł VI)
- «Rodzina Jezusa była zwyczajną rodziną, tak jak inne, jest wzorem miłości materskiej, wzajemnej współpracy, poświęcenia, zaufania Bożej Opatrzności..., wszystkich tych wartości, które rodzina zachowuje i przekazuje, mając swój udział w tworzeniu struktury całego społeczeństwa» (Benedykt XVI)
- «Życie ukryte w Nazarecie pozwala każdemu człowiekowi jednoczyć się z Chrystusem na najbardziej zwyczajnych drogach życia» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 533)